Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26563
Copyright: Admont, Benediktinerstift

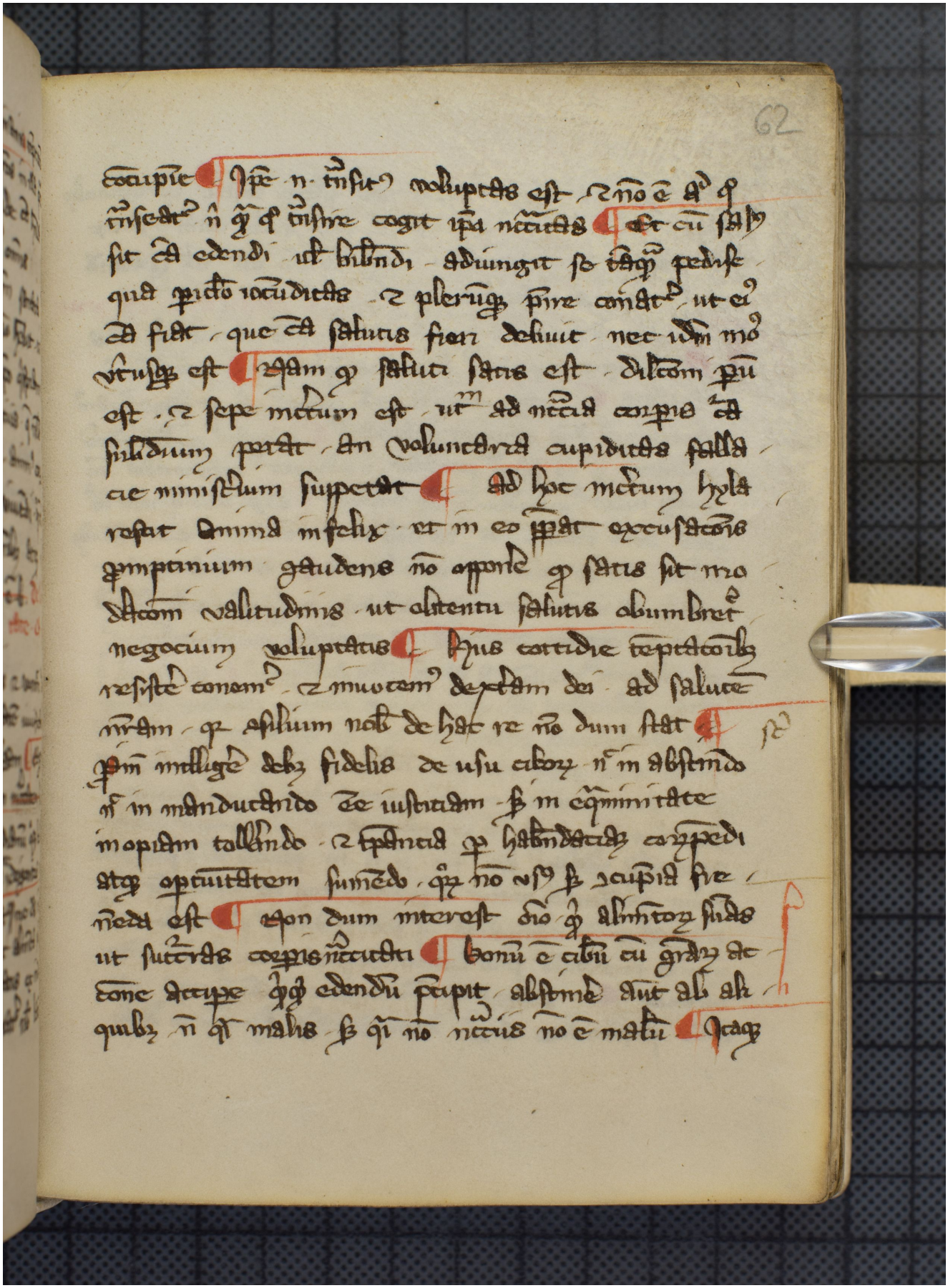

62

concupiscentia. Ipse enim insitus voluptatis est. et non est aliquid quod insitum in quo quod insitum cogit ipsa necessitas. Et cum satis sit ad edendi aut bibendi adiungit se etiam pedisequa quia pacto iocundiatis. et plerique pene constat ut ei ad fidem quae ad salutis finem deliuit nec idem modo vtilis est. Quam quod salutis satis est dilectum pauci est. et saepe metum est ut ad necessitatem corporis ad silidium parat. An voluntatem cupiditatis falla ac ministrum suppetat. Ad hoc metum hyla rapat animam infelix et in eo ipsa excusationis pumpanium gaudens non apponit quod satis sit modicum valitudinis ut alitentur salutis obumbret negocium voluptatis. Hinc cotidie tentationibus resistere conamur et murorum deiectum dei ad salutem nostram. quod esilium nobis de hac re non dum stat. Sed primum mulligere debet fidelis de usu ciborum non in abstinendo sed in manducando de iustitiam. sed in communitate mopidum tollendo. et ipsum quod habundantiam carpedi atque aptuitatem sumendo. quia non est sed incipiat sive necessitatem est. Non dum interest dico quod alimentorum studis ut sufficiatis corporis necessitati. Bonum est cibum cui gratias de tonc accipe quod edendum praepit abstinere aut ab ali quibus non est malus sed qui non necessitas non est malum. Itaque